

Núm. de Protocol: SS-035-1/96

S E N T E N C I A   N U M .   9 7 - 0 8

PARTS:

Apel.lant: E.R.F.

Representant: en nom propi
Advocat: E.B.

Apel.lada: CASS

Representant: M.A.F.
Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 28 de febrer de 1997.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-035-1/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La sentència de data 23 de juliol de 1996 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar en part la demanda formulada pel Sr. E.R.F. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i declarà que l'agent té dret a percebre una pensió d'invalidesa per accident de treball corresponent a un grau d'IPP del 47,1%, inclòs el 20% de l'element professional amb caràcter provisional, a comptar del primer de gener de 1996.

2.- En considerar-se agreujada la part agent amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació el 25 de juliol de 1996, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 24 d'octubre següent. En el seu recurs, l'apel·lant argumenta que no s'han recollit en tota la seva extensió les lesions que pateix, de manera que sol·licita que se li reconegui un grau d'invalidesa del 61,2%, inclòs l'element professional.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat pel Sr. E.R.F. se'n va donar trasllat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 13 de novembre de 1996, en el qual sol·licitava que fos desestimat, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4. En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïts els arguments que havien exposat en els escrits d'al·legacions anteriorment presentats.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Atès que la qüestió controvertida versa exclusivament entorn de la determinació de les lesions que pateix l'interessat com a conseqüència d'un accident de treball ocorregut el 8 d'abril de 1994, resulta evident que la resolució que hagi de ser adoptada depèn fonamentalment de l'examen dels dictàmens dels experts que consten en les actuacions i, especialment, de l'informe pericial practicat en la primera instància.

En termes generals, tal i com va declarar la sentència d'aquesta Sala núm. 96-18, de 19 d'abril de 1996, el resultat d'aquest tipus de peritatges no queda desvirtuat pels informes elaborats a instància del recurrent, que no es troben revestits de les garanties pròpies dels dictàmens elaborats per experts independents designats pels òrgans jurisdiccionals, i emesos en forma contradictòria, en els termes de l'article 47 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

En conseqüència, és improcedent substituir el criteri de la sentència impugnada, que recull els resultats de la prova pericial practicada en el decurs d'aquest procés, pel parer del recurrent, basat en dictàmens elaborats exclusivament a instància seva.

Tercer.- En aquest cas, a més, no poden ser compartits els arguments de l'apel·lant sobre el fet de que l'informe dels perits no recull la totalitat de les lesions que aquell sofreix. Efectivament, tant la tumoració dolorosa del peu esquerre com la lumbàlgia i la rigidesa del raquis lumbar, la rotació externa de la cama esquerra i la parestèsia de la mà del mateix costat són objecte d'examen per part dels experts, les conclusions dels quals sobre la valoració d'aquestes lesions no han estat desvirtuades per cap altre element de prova, en els termes abans exposats.

Per tot això, el present recurs d'apel·lació ha de ser desestimat íntegrament, en resultar ajustada a dret la sentència impugnada.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. E.R.F. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 23 de juliol de 1996, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré